

De Buletalie

Informatiebulletin voor de Stichting tot Behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui

Lustman Trui
16 april 2005

STICHTING TOT BEHOUD
VAN DE BU130

Zuidkerkenmuseum Eekhouten

BU130

Inhoud

Redactioneel	3
Stichting tot behoud van de BU130	4
Vereniging Vrienden van Trui	6
Slag in de rondte 2004	8
Interview met een klusheld	13
Trui is 130 jaar geworden	16
Door storm en Stilte - 2	18
Decadentie op anderhalve Pit 3	23
Interview met de krab	25
Vaarplanning 2005	27
Algemene Informatie VVT	28
Algemene Informatie BU130	29
Telefoonlijst	31

Colofon

De Buletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie maal per jaar; in maart, juni en november.

De redactie bestaat uit:

hoofdredactie
Wouter Ockeloen 06 255 114 21

layout & vormgeving
Daan Venekamp

Redactie buletalie:
adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
telefoon: 015 214 41 13
email: buletalie@bolkhuis.tudelft.nl

Druk
Copie-sjop Delft

Oplage:
170 exemplaren

Website:
<http://botter.oli.tudelft.nl/>

Fotografie:
Geseske Veen
Marie-Louise Brandtjes

Redactioneel

Alweer bijna april, dus tijd voor het lustrum! Het zal je vast niet ontgaan zijn en anders kom je het in deze bulletalie wel tegen. Schrijf je snel in en kom op 16 april naar Enkhuizen!

De boot is natuurlijk ook alweer druk aan het varen, ik hoop voor je dat je eerder kans ziet om mee te gaan dan ik, want ik heb het net effe een beetje te druk. Zeker als de zon lekker gaat schijnen, zo in het voorjaar, krijg ik altijd sterke drang om te gaan varen met de botter, een valk of iets anders dat zeilen heeft en daarmee vooruit komt. Ik zal het nog maar even onderdrukken, want studeren is af en toe ook belangrijk. Maar voor iedereen die wel gaat: geniet ervan, schrijf een leuk stukje en maak mooie foto's, en stuur het allemaal naar me op!

In de vorige bulletalie vond je het eerste deel van het prachtige stuk ervaringen van Willem Foppen, die nog écht met Trui heeft gevaren. Nu zoals beloofd het vervolg daarvan, weer een mooi stuk over vroeger.

Iets recenter is door o.a. Peter en Arie meegedaan aan de Slag in de Rondte, een vijfdaagse non-stop race over de wadden. Het is een heel verhaal geworden, maar leuk om te lezen hoe het ook anders kan dan in de zomer eilandje hopen in Duitsland.

Opkomend talent op de botter: Marie Louise. Uitgeroepen tot klusheld en geïnterviewd voor de bulletalie. Verder Trui vanuit de ogen van de krab gezien, nieuwe VVT bestuursleden en Marijns laatste van de voorzitter...

*Tot in Enkhuizen,
Wouter*

Stichting tot behoud van de BU130

Ruim vier jaar lang heb ik U altijd met plezier van een “van de voorzitter”-stukje voorzien. En nu voor het eerst kost het mij moeite om wat op papier te krijgen. Dit is namelijk de laatste keer dat ik het woord als voorzitter tot U zal richten, tegen de tijd dat deze bulletalie bij U thuis wordt bezorgd, ben ik opgevolgd en mag de jonge generatie zich ontfermen over Trui. En dat is goed...

Ik ben er trots op dat ik vier jaar terug door Jasper en Ruben gevraagd ben, als voorzitter, zeker nu ik zelf heb ervaren hoe lastig het is om een opvolger te vinden. Een opvolger die je het goede schip en de vele vrijwilligers toe moet vertrouwen, maar die tegelijkertijd nog jong is zodat hij of zij liefst een paar jaar in het stichtingsbestuur kan zitten, omdat anders de opgebouwde kennis de kans loopt te verdwijnen. Vereerd ook dat ik vier jaar lang verantwoordelijk heb mogen zijn voor de schuit.

Voorzitter van het stichtingsbestuur is denk ik ook de mooiste bestuursfunctie die ik me voor kan stellen. Afgezien van het feit dat mensen met klachten automatisch bij jou aankloppen, weet je niet alleen altijd wat er speelt, hoe mensen het gehad hebben tijdens het varen,

de nieuwste stoere verhalen, maar kun je ook ontzettend veel leren. De boot van voor tot achter in elk hoekje leren kennen, de mensen leren kennen, al is het vaak alleen van naam, de goodwill van veel bedrijven en mensen voor de schuit en waar allerlei zaken te koop zijn. Hoe je leiding geeft aan een groep vrijwilligers en het plannen van een hellingweek. Kortom, eigenlijk zou de TU best wel eens wat bestuursmaanden aan deze managementschool beschikbaar mogen stellen.

Als ik zo terug kijk naar wat we in de afgelopen vier jaar allemaal gedaan hebben, dan zijn het inderdaad vooral de kleine klusjes, waarvan Daan Mastenbroek en ik aan het begin van onze bestuursperiode gezegd hebben dat die maar eens aangepakt moesten worden. Is de schuit daarmee dan nu af of klaar? Nee, natuurlijk niet. Trui heeft altijd onderhoud nodig, de levensduur van een stuk eikenhout ligt rond de 30 jaar en dan laten we de slijtage (door rond de 130 vaardagen per jaar) van het schip nog even buiten beschouwing.

Hoe goed ik de afgelopen tijd ook voor het schip heb geprobeerd te zorgen, samen met alle andere botteraars, toch krijgen de nieuwe voorzitter Hidde Boomsma en secretaris Chris Booij de schuit met een behoorlijk stuk rot hout erin. De gang op de waterlijn aan stuurboord bleek afgelopen winter ineens hoognodig aan vervanging toe te zijn. Hiermee heeft het nieuwe bestuur dan ook iets tastbaars wat zij aan het schip kunnen verbeteren, terwijl we met zijn allen niet moeten vergeten hoeveel werk er elk jaar weer op de achtergrond verzet wordt, om de boel varend te houden. Ik wil ook vanaf deze plaats Hidde en Chris veel plezier en succes toewensen in hun bestuursperiode, dat zij en de schuit een mooie tijd tegemoet gaan.

Sta daarom eens stil, als je weer een paar mooie dagen gevaren hebt, bij al die mensen die dat mogelijk maken: al die mensen die 's winters meehelpen met het onderhoud, de schippers, de donateurs, de sponsors, de vvt-leden en bestuur, De Bolk en natuurlijk het botterbestuur.

Tot ziens aan boord !

Met vriendelijke groet,

Vereniging Vrienden van Trui

Anneke van de Langkruis, voorzitter

Poeh, nou het is gelukt hoor!, de VVT heeft een nieuwe voorzitter gevonden. Tegenwoordig gaat dat dus via MSN. Lekker snel! Of niet?

(annebeestje@hotmail.com:Jean Valjean

(Now tomorrow chimes of ghostly crimes that haunt Tobacco Island):

Session Start Fri Jan 07 12:52:44 2005

[12:52] Harald: he Anneke

[17:06] Anneke: heej

Session Close: Fri Jan 07 17:06:32 2005

Session Start: Fri Jan 07 17:13:54 2005

[17:13] Harald: hoi

[17:14] Harald: ik had een vraagje aan jou

[17:40] Anneke: jah

[17:40] Anneke: typ maar hoor, ik loop af en toe maar langs de compu

Session Close: Fri Jan 07 18:10:53 2005

Session Start: Fri Jan 07 18:28:19 2005

[18:28] Harald: zou je bestuur van vvt willen doen?

[18:28] *** Auto-response sent to Harald: I am currently away from the computer.

[18:28] Harald: ik ga nu even eten dus ben

vandaag niet meer online denk ik

[18:28] Harald: mzzl

Session Close: Fri Jan 07 18:28:48 2005

Session Start: Fri Jan 07 22:24:28 2005

[22:24] Anneke: Uh Harald...?

[22:24] *** NOTE: This user is offline. Your messages will most likely *not* be received!

Session Close: Fri Jan 07 22:24:33 2005

Session Start: Sat Jan 08 14:33:14 2005

[14:33] Anneke: heej

[14:33] Anneke: even over gisteren

[14:33] Anneke: ik zeg niet meteen nee, maar je moet eerst maar wat meer info geven//

[14:35] Harald: ok

[14:35] Harald: nou, Geeske en Daan M willen nu wel eens uit het bestuur stappen

[14:36] Anneke: en dan blijf jij over?

[14:36] Anneke: was toch 3 mensen of 4?

[14:36] Harald: ja

[14:36] Harald: en dus moeten er minstens 2 mensen bij

[14:38] Harald: om te zoeken naar mensen waarvan wij dachten dat ze de botter wel leuk vinden en ook wel iets kunnen organiseren

[14:38] Anneke: uhu

[14:38] Anneke: en heb je al veel mensen gevraagd?

[14:39] Harald: we hebben eerst nog wat jongere mensen gevraagd, maar de vijver waar we uit vissen is erg klein.

[14:40] Anneke: dat is dus ook wel mijn bazaar -dat ik te "oud" ben.

[14:41] Anneke: of iig bijna afgestudeerd

[14:45] Harald: Maar ik denk wel dat het goed is om er een ouder iemand nog bij te hebben in het vvt bestuur

[14:47] Anneke: Wat hebben jullie zoal afgelopen jaar gedaan?

[14:48] Harald: We doen de bulletalie, we zijn nu bezig met het komende lustrum, we hebben de petjes als promo gedaan.

[14:50] Harald: en we proberen bij de owee de buitenbar leuker te maken

[14:50] Anneke: Eigenlijk is het dus gewoon de “de botter is gaaf “ commissie

[14:50] Anneke: Het woord bestuur schrikt veel mensen af denk ik.

[14:51] Harald: Ja dat kan wel, maar met de botter is gaaf com heb je wel gelijk

[14:52] Harald: We houden eigenlijk alleen de mensen een beetje warm voor trui.

[14:53] Anneke: uhuh

[14:55] Harald: en voor de rest hebben we, als er geen lustrum is, de reunie

[14:55] Anneke: oh ja

[14:55] Anneke: Ik weet het nog niet hoor...

[14:55] Anneke: Kunnen we niet een keer barhangen en ook met Daan en Geeske?

[14:56] Harald: Da's wel een goed idee ja, komende dinsdag hebben we weer een vergadering dus daarna is misschien wel een idee.

[14:58] Anneke: Ok

Session Close (Harald): Sat Jan 08 15:03:42 2005

Voorzitter 2005 tot ?

Naam: Anneke van de Langkruis

Leeftijd: 24 (dat is niet oud, Harald..)

Vaart mee sinds: 1999

Eric Vroege, secretaris

Mijn naam is Eric Vroege en ik zal me de komende tijd bezig gaan houden met de financiën van VVT. In het dagelijks leven studeer ik IO en daarnaast ben ik voor het 3e jaar lid bij de Bolk. In 2004 was ik verantwoordelijk voor de pr. voor de OWee-commissie van de Bolk. Sinds de heropstart van VVT is Daan Mastebroek penningmeester geweest en hij heeft een goede boekhouding op kunnen zetten. Ik ga deze boekhouding van hem overnemen en zal dus ook de rekeningen gaan versturen en spullen als shirts gaan verkopen.

Wat het zeilen betreft heb ik nog een flinke achterstand. Door studiebezigheden en andere hobby's ben ik (te) weinig met de botter bezig geweest. Uiteraard hoop ik dat de komende tijd goed te maken en dan natuurlijk niet alleen op het gebied van de penningen!

Met Anneke en Harald erbij, denk ik dat VVT beschikt over een sterk team met korte communicatieafstanden. Voor de komende tijd heb ik er veel zin in. Het wachten is nu nog op het lustrum en de periode dat er weer veel gezeild gaat worden!

Eric Vroege

Slag in de rondte 2004

Nog even wat het is. De eerste week van november is het charterseizoen voorbij. Het is tijd voor de bikkels om nog één echt wedstrijdje te varen. Geen olympisch regattarondje op het ijsmeer, maar een zware (non-stop) zeilrace over de waddenzee. Het is de bedoeling om zo snel mogelijk op zeil zes havens aan de waddenzee aan te doen. De Cocksdoorp, Vlieland, Terschelling, Ameland, Schiermonnikoog en Noordpolderzeil. En weer terug te keren naar harlingen, leuk voor de botter dachten wij..... Helaas mag de botter volgens het wedstrijdreglement niet meedoen.

Op zondag 31 oktober verzamelden zich zes bikkels op trui met een afzichtelijke berg voorraden, extra touw, fenders, pikhaken en alles wat verder handig kan zijn. Het is namelijk niet toegestaan om na de start nog voorraad aan boord te nemen. Uiteindelijk blijken er ook nog enkele flessen wijn aan boord gesmokkeld te zijn door een van de schippers. Foei. 's Avonds nog een laatste keer naar de kroeg. Bij één van ons duwt een organisator stiekem het reglement achter in de broek, en zegt de magische woorden, ssst... Later horen wij nog flarden van een verhitte discussie over bidders en slagen, en drinken ons laatste biertje van de week.

Maandagochtend

Bunker, water tanken, de laatste noodschappen doen en de deelnemers uitzwaaien. Nadat de echte deelnemers vertrokken zijn kunnen wij met een roepje naar de havendienst de zuiderhaven uit. Tussen de vloeddeuren van de haven van Harlingen gaan de zeilen omhoog en de arabische wind uit. Langzaam dobberen wij tussen de havenhoofden door. Nog voordat ons truitje echt op de waddenzee is staan er 6 stukken katoen. Op naar de Cocksdoorp. De bemanning is nog enthousiast over de goede start als we de hoorn van de Zeezand Express horen en achteromkijkend bemerken dat we pas 300 meter opgeschoten zijn. Sterker nog we liggen gruwelijk in de weg. De schippers laten weten nooit terug te komen op een eerder genomen besluit. Wij laten ons door de vloedstroom uit de vaargeul zetten en plempen de spijker ervoor. Tijd voor een moment van bezinning.

Maandagmiddag

Opeens zijn wind en stroom ons gunstig gezind en zeilen wij vol goede moed het kimstergat in. Als de avondschemering invalt en het tij kentert gooien we onder de rook van de Harlinger zoutfabriek de parkeerhaak overboord om van een welverdiend maal te genieten waarna enkele uren geslapen kan worden.

Maandagavond

Het is weer opkomend water en we hebben de stroom en wind mee. We maken ons op voor een stukje nachtzeilen en zetten koers naar de vlakte van oosterbierum. Daar liggen in de duisternis enkele concurrenten zonder verlichting plat op de plaat. We weten deze donkere obstakels te passeren en varen het donkerste stuk van de waddenzee in. Gedurende de avond

neemt de wind toe en we kruisen met als enige navigatiepunt de vuurtoren van ameland richting het borndiep. Achter ons komen enkele schimmen tot leven en worden gedurende de avond steeds kleiner. Om een uur of twee leggen we ons truitje aan de ketting op 3 meter water op het hoekje van het danziggat en het vaarwater van de zwarte haan.

Dinsdagochtend

Om 7 uur gaat de wekker weer. Achter ons in de ochtendnevel ontwaren we twee charters die 's nachts hoog en droog op de bank vastgelopen zijn. We lichten met nieuwe moed, vanwege het falen van de concurrentie, het anker en kruissen het danziggat in. Door naar de zuiderspruit om maar zo snel mogelijk in Noordpolderriks te komen. In de buurt van de zs13 merkt een van de schippers op dat we zo overstag. SNOK!!!!... moeten. Iedereen vliegt naar voren. We liggen stevig vast op een bult van 1,2 meter net naast de geul... Gelukkig is het nog net geen hoog water en lukt het met de kleine dreg, de fok en veel boomgeweld om toch weer in de geul te komen. Na een paar voorzichtige klapjes varen we door het gasleidinggebied de holwerderbalg in. We kruisen tegen de eb het friesche wad in en moeten hier weer een verplichte tij-stop maken.

Dinsdagnacht

Rond tien dreggen we de boel weer op, zeiltjes erbij en kruisen maar. Met een zicht van relatief nul ontwijken we de boeitjes en varen op zwaard het wierumerwadje op en over. Eitje.

Als we tegen een uur of twee bij de PR3 zijn hoeven we nog maar een paar boeitjes tot de zoutkamperlaag en op naar schier. Half drie, PR7 gevonden. 02.45 uur, PR9. We kruisen de zoutkamperlaag in, op naar de Z4 aan de overkant. Vijftig meter ervoor moeten we overstag en vijf slagen verder hebben we al 20 meter gewonnen en geeft het eerste bemanningslid van ons vieren het op. Stukgezeild. Als we net bedacht hebben dat het toch niet zo veel zin heeft, komt een vers en wakker uitgeslagen hoofd uit het vooronder en overtuigd ons dat we nog vier slagen moeten maken. Uiteindelijk koersen we met de stok tussen de benen verslagen terug naar de PR9 en dragen we de verantwoordelijkheid over aan de ijzeren viertand. Doodmoe duiken we naast het al uren brandende kachelkje.

Woensdag

Het waait nog steeds niet veel harder dan gisterennacht maar het tij loopt in ieder geval de goede richting op. Tijd voor het opwarmen van de spieren. Als de 60 kilo ijzer aan dek zijn worden de zeiltjes gehesen en zetten we koers naar Schiermonnikoog.

We steken het zoutkamperlaag over en laten ons de reegeul van schier in dobberen. Vlak voor de haven gaat de kleine dreg met 70 meter touw over de hek en iets te vroeg steken we op de haven aan. VAST... gelukkig hebben we ons ankertje nog en een paar vaarbomen. We draaien de botter, sleuren haar weer terug de geul in en zeilen een stukje terug. Tijd voor poging twee. Wederom wordt de remtalie overboord gegooid en lopen wij niet gehinderd door enige vorm van voorkennis vast op de andere kant van de geul. Dit keer gelukkig wel de hoge kant. Met het derde handje aan een vaarboom wordt de botter van de bank gedrukt. En we laten ons aan het ankertje de havenmond in dobberen. Ons eerste vlaggetje is opgehangen.

We trekken ons aan het geleende touwwerk eerst 50 meter de geul in en zetten de lappen. Vervolgens zeilen we professioneel de geul uit. Via de door zoutkamper charteraars gestoken prikken weten we het lastige stuk te omzeilen en zitten snel in de groote siege. Met nog een restje tegenstroom, maar vol van de veroverde punten kruisen we over een rimpelloze wadendzee naar het roode hoofd. Eindelijk kunnen ook de zeilen eens wat langer over dezelfde boeg blijven en langzaam wordt het toch wel erg mistig. Op de zoutkamperlaag zien we door de mist heen, de charters onder meer dan vol tuig voorbijschuiven richting de oost. Terug bij de peassensrede wachten we op wat dieper water de kentering af. Een kreet van ontzetting galmt door het vooronder, gevolgd door “wie is g(zelf cencuur)e de spaghetti vergeten.....”. Crisis dus. Er wordt geïmproviseerd met de voorraad en er komt nog wat uit ook. Het gemor van enkele bemanningsleden wordt met een pot appelmoes gesust en een aan boord gesmokkelde fles wijn brengt de sfeer weer op peil.

Woensdagavond

Na een klein tukje is het tijd om de borst en armspieren aan het werk te zetten. We roeien de bruine drol met een setje pikhaken en hulp van de stroom het wierumerwad op. Bomen met de zwaarden aan dek nog wat verder en raken totaal de weg kwijt. Gelukkig is het donker geworden en kunnen enkele lichtboeien gepeild worden. Na enig ongeloof accepteren wij onze positie en gaan we op zoek naar de dichtsbijzijnde rode ton. Totaal buiten ons mede-

weten heeft rijkswaterstaat er een puntje aan geschaafd en ze groen geschilderd. En er staat ook nog een nummer op. Staat niet op de kaart. Inmiddels doen de bruine lappen ook weer wat en buikschuiven we door en langs de geul, om in de buurt van de vermoedelijke positie van de ww12 maar weer een keertje vast te lopen. Na met de 1.000.000 cp flink om ons heen geschenen te hebben ontdekken we 50 meter zuidelijk een groene ton. Tegelijkertijd doet een tegenstander verwoedde pogingen om over ons heen te varen.

Na wat overleg en om risico's uit te sluiten wijzen wij hem de goede weg. Hij draait bij en loopt gruwelijk vast. Tijd voor een boomwedstrijdje. We zitten in het laatste uurtje van de vloed en bij elk golfje schuiven we 50 cm vooruit. Na pakweg drie kwartier bomen bereiken we, als eerste en enige, de geul en kan er weer gesield worden. In de mist scharrelen we kris kras over de geul heen. Uiteindelijk worden we beslopen door een groene ton (staat wel op de kaart) die ineens naast het achterschip opdrukt en weten we weer waar we zijn. Het is tijd om de gebeurtenissen van de dag op ons in te laten werken en de ankerketting schoon te weken.

Donderdagochtend

Nu het licht is teruggekeerd wordt het tijd om maar weer een stukje te zeilen. Helaas is er nog niet genoeg water om het wantij over te kruisen en moeten we na een aantal klapjes een koffiepauze inlassen. Na enige tijd zien we enkele concurrenten uit de oost opdoemen. We laten er twee passeren en zetten de vaart daarna voort. Tijdens deze kruispartij neemt de wind toe. En terwijl wij ons best doen om de tjalk "(t)overwinning" achter ons te houden gaat ons truitje steeds meer op een oor liggen. We zeilen de haven van Ameland binnen en besluiten, omdat iedereen nat en moe is, een welverdiende chocostop te maken. Ze hebben daar zelfs echte wc's.

Donderdagavond

Tegen de schemering trekken we met toch maar een rifje in het zeil, de boot aan de kleine dreg weg van de kant en zetten koers richting het westwad. De duisternis valt in, en het rifje kan er weer uit. In het donker zoeken wij onze weg naar de kromme balg. Na hier in het donker nog een verdwaalde tegenstander ingehaald te hebben lopen wij vlak voor de splitsing met het vaarwater van de zwarte haan vast. Een maaltje van zelfgemaakte pasta staat in het vooronder op ons te wachten. Blijkt dat iemand op ameland toch weer een flesje wijn aan boord gesmokkeld heeft.

Donderdagnacht

De wind is west-noordwest (pal tegen) en hard(7-8). De bruine lappen worden omgetoverd tot zakdoekjes. Tegen de storm in zetten we koers naar het vingegat.

Het is pikdonker en we hebben geen idee waar we precies zijn. Op het voordek ligt iemand met de schijnwerper te douchen, en we komen maar geen tonnetje tegen. Op een gegeven moment is de dijk zo dichtbij dat de lichten van de er achter liggen de dorpen verduisterd worden. Toch maar overstag om een landaanwinningsincident te voorkomen. Na een tijdje toch een tonnetje. We hebben de geul gevonden maar schieten er ook zo weer overheen. We kruisen vrolijk verder. Vanwege de gereefde fok zien we bij iedere overstag een mannetje met schijnwerper lenig voor de voorstag langs naar de andere kant klauteren. Maar strak in het pak is dat in vlagen van 9 beaufort ook goed te doen. Grofweg varen we toch richting de west en totaal gedesorieënterd zoeken we een plekje voor de nacht.

Plons, de gesmede bladen grijpen in de prut, en broeva haro we zien zowaar een ton. We hebben ons midden in de oostmeep met stroom tegen wind in een golfslagbad geparkeerd. Om te voorkomen dat iedereen die onder deze omstandigheden onverhoopt in slaap kan vallen bont en blauw wakker wordt, besluiten we wijselijk toch maar te verkassen. We weten nu ook waarheen. Als we een rustiger plekje gevonden hebben, N53.19.00 W5.30.00 zetten we nog een kopje thee. En duiken met de opmerking of het licht op het toilet uit mag onze kooi in(ja! Het is inmiddels al ruim vrijdagochtend).

Vrijdag, ergens

Fris en fruitig staan we op. Na overleg besluiten we toch maar naar Harlingen terug te keren. Zeilerdezeil, u kent dat nu wel. Harlingen ligt recht voor de kop. Dolenthousiast zingen we nog wat leuke liedjes (vorige pagina) en lullen de havendienst om. Als we goed en wel en tevreden in het dokje liggen, komt de eerste meter beerenburg van de bureen. Na de felicitaties volgen verbazing en ontzag over de primitieve leefomstandigheden van een botteraar elkaar in hoog tempo op.

Zaterdagavond

Gedocht en gekuist sluipen wij met opgeheven hoofd en in Trui parefenalia gehuld de feestzaal binnen. Zo links en rechts vangen we wat lovende woorden op over onze verrichtingen. Als de prijzen worden uitgerijkt kijkt de ceremoniemeester bij de woorden “mysterieuze deelnemer” met een brede glimlach onze kant op. Het werd een beregezellig feest.

Kort samenvattend. Voor herhaling vatbaar.

Interview met een klusheld

Sinds september loopt er op de bolk een klein meisje met heel veel energie en altijd wat te zeggen rond: Marie-Louise. Ze is actief betrokken bij zowel het varen als het klussen op de botter en vanuit het thema "Hellingweek" ontstond het volgende interview. Dat ze tot klusheld zou worden uitgeroepen wist ze tijdens het interview nog niet.

Wat dacht je toen je de botter voor het eerst zag?

Ik dacht niet direct "daar wil ik mee varen", maar het leek me wel een gave boot. Toen ik aan het twijfelen was of ik lid zou worden bij de bolk hoorde ik dat ik dan daar een week mee zou gaan varen (KMT) en dat leek me toch wel erg gaaf. En dat was het ook.

Wil je ook schipper worden?

Ik had maar één keer eerder gezeild, verder niet. Nu ben ik MIO (maat in opleiding) en ik wil schipper worden. Het lijkt me cool om misschien wel de eerste vrouwelijke schipper te worden. Ik denk dat het wel moeilijk is maar dat ik het wel kan.

Hoe lang denk je daarover te doen?

Geen idee. Ik hoorde dat het gemiddeld ongeveer drie jaar duurt. Ik heb het ook wel druk met studie en scouting enzo, maar ik ga komend weekend weer zeilen, dus ik hoop dat het gaat lukken.

Wat vind je van het botteren?

Varen is leuk. Vooral sturen, het lekker bezig zijn en dingen doen. Ik kan niet lang stilzitten en wil niet alleen maar luieren op vakantie. Ik verveel me ook niet zo snel, ik verzin wel een spelletje of ga andere mensen pesten, door te slaan ofzo. Soms slaan ze dan terug.. In de zomer wil ik wel graag in Duitsland op het wad varen, daar heb ik veel leuke verhalen over gehoord. Zeehondjes kijken, Hannes en zijn vriendjes.

Je hebt veel geklust, wat is er leuk aan het klussen?

Het is gezellig, lekker vies worden en lekker bezig zijn. En het is leuk.

Wat heb je zoal gedaan?

Krabben, lijnolie, harpuizen, ik heb lampen steeds verplaatst in het vooronder om het te drogen, krabbers geslepen en de kaarplaten gebottomcoat. Dat was een heel gepruts, je moet al die gaatjes vol smeren, en ik heb niet van die dunne vingers als Aalke-Lyda, die paste met haar vingers in de gaatjes, maar ik moest met stokjes prutsen. Volgend jaar wil ik ook nog leren breuwen, dat lijkt me leuk, en alles wat ik nog niet heb gedaan.

Wat vond je het leukst om te doen?

Lijnolie, dat is lekker warm aan je handen, maar het druipt wel je kleren in en dan droogt het hard op. Je krijgt het er niet meer uit. Mijn overall hangt in de garage bij mijn ouders en die stinkt nog steeds. Wel grappig, want iedereen moet er steeds langs, haha...

Wat vond je juist niet leuk?

Ik moest steeds de lampen in het vooronder verplaatsen om het te drogen. Je moest dan ruiken of het begon te stinken naar dat spul, hoe heet het ook alweer, carboleum. Als dat ging verdampen moest de lamp verplaatst en dat vond ik niet zo'n leuke klus. Het schoonmaken van die kleine gaatjes in de balken in het vooronder waar het water doorheen moet stromen was ook irritant gepruts.

Heb je dan ook het besef dat je met een historisch vaartuig bezig bent?

Soms wel, maar ik ben vooral lekker bezig en lekker aan het varen.

Heb je nog een leuke anekdote of gebeurtenis tijdens het klussen?

Nou niet direct, even denken, maar wat wel leuk was was dat ik tijdens het uitruimen de kachelpijp vast had en zag dat hij helemaal zwart was. Daar kon ik heel mooi Moritz en later Jalle helemaal zwart mee maken.

Zou je naast de botter ook wel met een andere boot willen varen?

Mijn oom is kapitein op de clipper Stad Amsterdam. Dat is een mooie boot. Daar wil ik nog wel eens mee varen. We zijn ook wel eens wezen kijken, en toen ben ik een keer stiekem in het kraaiennest geklommen, werd mijn oom boos want dat was gevaarlijk zo in mijn eentje.

Dus het varen zit wel in de familie?

Ja mijn vader is helemaal jaloers op de botter. Ze hadden vroeger thuis ook een botter, dus van mijn opa. Het is wel jammer dat die er niet meer is, maar dat is al lang geleden. Ik weet niet wat ermee gebeurd is.

Maar er is meer in het leven dan de botter. Wat studeer je? en waarom? is het moeilijk?

Industrieel Ontwerpen, vanwege de leuke combinatie van creatief en techniek, hoewel het soms iets teveel techniek is, de creatieve vakken vind ik het leukst. Het is niet zo moeilijk maar wel veel werk. Maar ik heb al een mooie kruimeldief getekend onder andere.

En als je klaar bent?

Weet ik niet...

En waarom de bolk? Alleen vanwege de botter?

Nee, het is ook leuk. Niet te groot, niet te corporaal en leuke mensen.

Tot slot: bedankt voor het interview. Vond je het leuk?

Ja hoor, het was wel gezellig. Graag gedaan.

Hieperdepiep!! Hoera!!! Trui is 130 jaar geworden

Lieve Vriend van Trui,

Ja, je leest het goed. De BU 130, Trui, is 130 jaar en dus reden genoeg dit te vieren. De afgelopen jaren heeft Trui gezorgd voor geweldige vakanties, gezellige klus- hellingweken, mooie borrels en nieuwe liefdes.

Daarom en om nog vele andere redenen vindt op **16 April 2005** het lustrum van Trui plaats in het Zuiderzeemuseum. We beginnen de dag om half twee in het Amsterdamse Huis. Enkele hoofdpunten uit het programma zijn:

- Varen met de botter
- Lezing over de waddenzee
- Fototentoonstelling, afsluitend met een veiling van de foto's
- Cabaret
- Schippers maaltijd
- Gelegenheid tot bezichtigen museum

Na de maaltijd gaan we naar Café de Drommedaris waar je vanaf 20.30 uur welkom bent om na te borrelen. Ook zal hier een band spelen.

Voor deze dag vragen wij een bijdrage per volwassene van € 25,- en voor kinderen t/m 12 jaar € 15,- per kind (van tevoren over te maken). Dit is inclusief de maaltijd en de toegang tot het museum (exclusief consumpties).

Voor **inschrijving** of vragen kun je contact opnemen met Chantal. Zij is te bereiken op Chantal.vanoeveren@wanadoo.nl

Reageer snel als je wilt komen, want we moeten snel het aantal eters weten.

Hopelijk zien we je de 16e in Enkhuizen,

Groeten,

De lustrumcommissie

Zuiderzeemuseum:
Wierdijk 12-22
1601 LA Enkhuizen

Café de Drommedaris:
Paktuinen 1
1601 GD Enkhuizen

Bij het museum kan niet geparkeerd worden, parkeren kan bij het station.

130 JAAR BU130

*Zaterdag 16 april
Zuiderzeemuseum Enkhuizen*

*Voor deelname aan het dagprogramma, inclusief avondsmaaktijd
stuur een e-mail naar Trui130jaar@gmail.com,
met lidris naam, adres en aantal personen.
Als je wilt blijven kuisperen, vermeld dit dan.
Dok vragen na 25 euro p.p. over te maken op giro 2388212.
1 Avonds kun je ons vinden in cafe de Drom.*

Door storm en Stilte - 2

Hieronder volgen enkele stukken uit de memoires van Willem Foppen, de jongste zoon van Goossen Foppen, de eerste eigenaar van Trui, toen nog HK8. Vanaf 1909 vaart Willem als knecht op verschillende schepen, ondermeer op de HK8 van zijn vader. In 1920 koopt hij zijn eigen botter, de HK128. Hiermee vist hij tot 1933, wanneer hij en zijn broer Migchel (die ondertussen de HK8 heeft overgenomen van hun vader) stoppen met vissen en hun schepen verkopen.

De memoires van Willem zijn uitgegeven onder de naam 'Door storm en stilte, de strijd van een Zuiderzeevisser', bewerkt door Gait L. Berk. Deze bloemlezing uit de memoires komt in twee delen in de bulletatie, veel dank aan Willem's kleinzoon Bert van Otterloo, die de memoires digitaliseerde en ons toestemming gaf om ze te gebruiken.

Bas

Het leven aan boord

Zondagssnachts om 12 uur de kostmand op de schouder; de deur deed moeder de vrouw achter je op slot en vader ging naar zee. De koksmand, alleen bekend bij de vissers, daar zat alle proviand in die men voor een week nodig had, d.w.z. Roggebrood, suiker, zout, peper, azijn, thee, spek, boter -alles wat een huisvrouw nodig heeft ineen gezin ging mee naar boord in de koksmand. Maar 's Zaterdag was alle andere proviand aan boord gebracht, zoals Petroleum, aardappelen, groenten, kolen voor de kachel en turf en meest ook nog wat viswant. Want de kooie, die eigenlijk bedoeld was om in te slapen, werd op Zee nooit gebruikt als alleen voor reserve viswant (Slapen deed men op een stroozak naast de kachel).

Het waren bij ons altijd sleepnetten, vastgebonden aan de botter en die botter trok voor de zeilen het net door het water over de bodem van de Zuiderzee. Als de botter met de sleepnetten aan de beug lag, behoefde niet gestuurd te worden. De netten waren door een 30 à 35 vaam touwwerk dusdanig aan de botter bevestigd, dat de botter zelf het werk deed. Natuurlijk, hoe meer wind hoe minder zeilen je nodig had, met minder wind meer zeilen. Moest er na verloop van 3 of 4 uur gehaald worden (soms 's zomers ieder 1 of 1 1/2uur), dan moesten de zeilen neer, want netten inhalen gebeurt altijd met de zeilen geborgen.

Nadat dit inhalen van de netten met een kwartier gebeurd was, ging men weer eerst even zeilen, omdat na iedere trek weer opgezeild moest worden. Want vissen gaat voor de wind, althans met sleepnetten, wat bij een dwarskuil anders was, die viste meer dwars zeilende.

Overdag als de netten overboord gezet waren en men viste, was het werk voor de knecht eten koken en koffie maken. Dit eten klaar maken was trouwens heel gemakkelijk, want het eten zonder vis was altijd Capucijners of Bruine bonen met spek en worst en natuurlijk 1 of 2 maal per week pannenkoek met een plak spek, met stroop. De schipper had zijn boet- en

breiwerk, wat 's zomers niet zo erg vlug ging, want dan moest er te vaak gehaald worden om de vis levend in de bun te krijgen. Toen ik pas mee naar zee ging moesten alle netten met de hand gebreid worden. Op 6-7 jarige leeftijd kon ik breien als een volslagen knecht; moest per avond 's winters als taak drie naalden met visserskatoen leegblies voor ik naar bed moest. Maar de meeste winters breide mijn vader een nieuwe dwarskuil met aatje en enkel. Een aatje is het heel nauwe deel van een dwarskuil, waar alle vis in terecht komt en het enkel zit bevestigd achter de kuil in het aatje. Als nu de zeilen van de botter gestreken zijn valt het enkel

dicht omdat er dan niet meer aan de kuil getrokken wordt. De vis wil wel terug, maar weet de weg niet meer terug, want door het dichtvallen van het enkel is terug niet meer mogelijk.

Aan het achtereind van de kuil zit het dichtgeknoopte aatje met daaraan een boei. Dus, je schudt alles wat er in zit naar achteren in het aatje. De boei wordt opgepikt en als de vangst in één keer binnen getrokken kan worden gebeurt dit. Zit er teveel in, wordt de beugel genomen en wordt er wat uitgeschept. Als dit allemaal gebeurd is, kuilhout binnen halen en de botter overstag; en de kuil wordt over de andere kant uitgezet, net zoals ik U dit vertel.

October 1924

Op een Woensdag krimpene wind gingen we bewesten de Knar aan de Spieringnetten, veel regen en zeer slecht weer. De wind was Zuid West; toen het dag werd stond de lucht zoo slecht, met storm uit Zuid Westen. De almanak, die iedere dag geraadpleegd werd voor de watergetijden van eb en vloed, wees springvloed aan. Om plm. 12 uur springvloed. Het werd toen even stil - en om plm. half elf, ja hoor daar kwam de springvloed. Een verloop van de Wind uit het Noord Westen. Ieder visser - we waren daar met een groot gedeelte van de Harderwijker vloot, haalde de netten binnenboord en koerste naar Harderwijk, maar er was zooveel wind, dat de hele Zuiderzee een kokende massa was van Storm en Stoofwater. Enkelen konden de haven aan doen, maar doordat lucht en water niet van elkaar te onderscheiden waren van de vliegende storm was het de meesten onzer niet mogelijk de haven aan te doen, dus 40-50 Meter buiten de haven voor anker, wachten op beter weer, althans zichtbaar weer, dat duurde tot ver na de middag. Kabel van het anker, of dreg, was niet met trekken in te halen, dus met een boei er op kabel los gooien en de haven aan doen. Nu was dat met N.Westerstorm niet moeilijk want de Harderwijker haven liep Z.O. naar binnen, dus N.West naar Zee.

Maar in die storm gebeurde er nog een scheepsramp. Meerdere stoomschepen, onderweg meestal van Amsterdam naar de Ketel, vaarwater naar Keteldiep Kampen, Zwolle en Meppel, zijn door die storm overvallen. Een vrachtbootje van plm. 110 ton, met stukgoed, midden op de Zuiderzee zoo omstreeks waar nu nieuw Lelystad is gevestigd, kreeg zoveel water over, dat het met man en muis verging. Nou het was er ook weer naar. Gelukkig duurde die N.Westerstorm niet zoo lang, maat zoon diepgeladen stoomboot zonder Benige verschansing had te weinig weerstand, want 't sloopje was nu eenmaal te onzewardig om de kop op de zee (op de wind) te leggen en dan was het er evengoed onder gegaan.

De vier bemanningsleden zijn allen jammerlijk verdronken; drie ervan zijn binnen enkele weken aangespoeld op de Oostelijke kusten, alleen de Kapitein bleef weg. In Juli van 't volgende jaar, dus 8 maanden na het vergaan van de Nijverheid II (want zoo heette de Stoomboot) hebben wij op een morgen vlak bij de plaats waar de Nijverheid II was gezonken de Kapitein opgevist. Wij vermoedden, dat het lijk door onze sleepnetten is losgetrokken en zoo is boven komen drijven. In ieder geval mijn broer en ik, mijn broer met de HK 8 en ik met mijn botter HK 128, hebben het lijk in Harderwijk aangebracht.

Omdat er volgens berichtgeving geen lijken meer weg waren, hebben wij door middel van de Politie de Stoombootmaatschappij in kennis gesteld en die op hun beurt de vrouw van de Kapitein laten overkomen, en zij kende aan de Tricot kleren van de drenkeling haar man. Het tricot was nog goed bestand gebleven, maar het lichaam was zeer beschadigd en vergaan.

December 1925 Op de boom

De hele week gevist op spiering binnen Urk, bij de zgn. Staart van Urk(1). Hele week weinig wind en mistig. 's Zaterdagmorgens half acht geen wind met alle spiering van de laatste 3 dagen nog in het bun. We moesten de spiering in Harderwijk hebben, want tot Maandag was natuurlijk niet goed, werd ze te oud. Wij visten met 4 broers met 4 Botten; omdat ik de

jongste was nam ik van al die vier bidders de vis over en moest zien in Harderwijk te komen. Op welke manier zonder wind? De enige manier om thuis te komen was: de Botter douwen met de lange boom van 26 voet op de voorplecht. Steeds maar weer duwen en Z.Z.W. voor op 't kompas voor op het kooiluik, naar Harderwijk.

's Morgens om 8 uur, laatst van December. Eerst met het getij mee, namelijk met het vloedtij tot 11 uur. Na 1 uur drong de eb in, dus duwen zonder kracht van de zeilen met de stroom tegen.

Een werk eigenlijk een opdracht die uitgevoerd moest worden. Mijn trouwe knecht Marten Kanssen en ik hebben het volbracht om van Urk naar Harderwijk te bomen of te douwen, zo je het noemen wilt. Om 11 uur 's avonds bereikten wij, geholpen door de handmishoorn, Harderwijk. De mensen van de visafslag waren nog in de afslag, omdat er nog meerdere vissers niet thuis waren.

Wij verkochten de spiering op de afslag voor een beslist hoge prijs, omdat er de laatste dag door de windstilte geen aanvoer was geweest. Maar mijn knecht en ik waren geradbraakt: een zware botter duwen van Urk naar Harderwijk van 8 uur v.m. tot 11 uur 's avonds - 15 uur!

Als jonge kerel - ik was toen 28 jaar - had ik altijd door een devies, wat ik op mezelf toepaste: Willen is Kunnen. En als je moet, dan wil je wel.

Over pompen gesproken

Herinneringen van mijn oom Willem Foppen Goossenszoon, geb. 7 November 1841. Hij was de oudste broer van mijn vader; ik ben door mijn geboorte van een vader, die ook Goossen heette dus een regelrechte naamgenoot van die oom. Hij overleed op bijna 87 jarige leeftijd in November 1928. Hij wist te vertellen van een Noord Wester Storm op de reede van Harderwijk anno 1868 - 1870, de datum wist mijn oom niet meer precies.

Mijn oom Willem dan vaarde met zijn vader op de grootste botter van Harderwijk. Het was

zomer; ze hadden 3 of 4 dagen gevist met de botsleepnetten en moesten Donderdagavond na 6 uur de bot lossen aan de voerlui in de Botwellen, de wellen (grasland) bij de Bruggepoort. Het was zeer slecht weer, een verstopte lucht van regen en wind Zuid Zuid.

Omdat Harderwijk geen voldoende haven had (nieuwe haven is pas aangelegd in 1895, vroeger was het havenhoofd waar nu het gebouw staat van de Holland - Veluwelijn en de Rondvaartboten), ging de HK 7 voor anker, 's morgensom 10 - 11 uur. Iedere visser had zijn eigen afhaler, die met een boot de mensen afhaalde en ook weer aan boord moest brengen. Mijn Grootvader werd afgehaald met de bedoeling tegen 4 of 5 uur 's middags weer naar boord te worden gebracht om de bot te lossen.

Maar de storm zette door en's middags na 12 uur, half één, kwam er een Noorder Verloop met springtij, ook wel genoemd springvloed. Een vreselijke orkaan uit Noord Noord West; het water, regelrecht uit de Oceaan, loopt dan in zeer korte tijd wel 4 - 5 meter op. Dat, er was geen sprake van voor mijn Opa om aan boord te komen. Meerdere schuitjes, die ook op de rede lagen, kwamen door het vreselijke weer tegen de oude Zeemuur - welke er gedeeltelijk nog is - terecht; de mensen waren meteen schipper af. Wat een ramp! Maar mijn Oom was altijd nog aan boord van de HK 7. En al was door de stoofwind de botter zowat niet te zien, hij was niet van zijn ankers geslagen, maar wel door de kordaatheid van mijn Oom blijven liggen. Hij heeft het klaargespeeld om de tweede dreg (vierarmig anker) uit te zetten in het andere kluisgat naast de voorstevan. De meeste schuiten waren losgeslagen, kwamen op de wal terecht, natuurlijk met veel averij.

De volgende morgen was de wind wat gaan liggen. Toen mijn Grootvader aan boord kwam lag mijn Oom, afgemat van alle doorstane moeilijkheden met zijn laarzen aan in het vooronder, zonder kachel, met een Kluijfok over hem heen. Want hij had vanaf het opsteken van de geweldige storm 6 - 7 uur moeten pompen. Met een Eusemmer (is een houten emmer met 2 gaten er in voor handvaten) had hij het Buiswater wat over de kop van de botter heensloeg uit moeten pompen. Hij was natuurlijk al die tijd kletsnat geweest.

1. De Staart van Urk, de Noord-Oostpunt van het Eiland.

Decadentie op anderhalve Pit 3

Eten aan boord van de trui

Dit is het scheepvaartweerbericht, opgesteld door het KNMI op vrijdag 9 april 2005, om 11:08 uur. Een waarschuwing voor de scheepvaart: Vlissingen Hoek van Holland IJmuiden Texel Harlingen Rottum Delfzijl IJsselmeer: Zuid tot zuidwest 8. Zierikzee Marken: Zuid-west 8

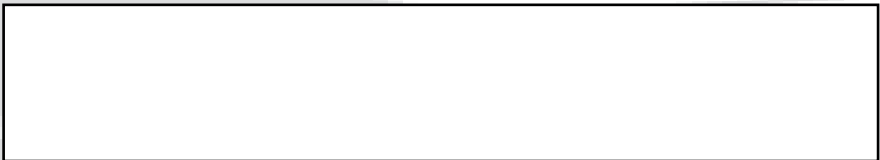
Heb je dat nou ook wel eens? Heb je al een paar dagen het weer in de gaten gehouden, lijkt het allemaal wel mee te gaan vallen, kijk je vrijdag bepakt en bezakt nog even naar het scheepvaartweerbericht, en jawel hoor, daar staat ie, een waarschuwing 8. Twijfel breekt los, wel gaan, niet gaan, als nou dat ene front snel voorbij trekt kunnen we nog naar Den Oever toe cruisen lekker visjes halen bij de afslag, draait de wind naar noordwest lekker koffie doen in hoorn en broodje garnaal op Marken, Maar dan moet het wel afzwakken en er staat natuurlijk nog zo'n klote golfslag ook dus dat wordt weer de fluitketel vasthouden in het vooronder.

Met de laatste sprank van hoop vertrek je met een coupe vol enthousiaste mensen richting Enkhuizen, volop wetende dat je daar aangekomen niet veel meer kan doen dan proviand inslaan en wachten. Wachten op beter weer, even naar de kop van de dijk kijken naar het lege meer, teruglopen, wachten op de koffie, beetje aan de boot reupen, koffie drinken, boterhammetje erbij dan maar, ik kijk wel even wat er nog in de bakskisten ligt, he een blik

sardientjes (Jasper heeft kennelijk de vorige week gevaren) en een pot augurken, en in het witte kastje liggen nog twee tomaten en wat uien:

Jum, de inwendige mens is weer verzorgd. Dan maar weer naar buiten hè. Jah. He ik keek

net naar de voorraden, en we kunnen wel een extra lampeglas en een trechter gebruiken. Naar de stad dus. Op de terugweg even langs het groentemannetje, He lekkere notarisappels

in de bonus,

De vijf zit in de klok, tijd voor de belangrijke beslissing, gaan we varen, zuipen of terug. Ik

wil niet terug, ik heb het hier veels te leuk, en misschien kunnen we morgen wel varen. Daar moet op gegeten worden: Wat ligt er nog? Eeb blijkt capucijners en een blik tomaten? Wie rent er even naar de slager voor een rookworst.

Hebben we nog toe? Iedereen begint nu toch wel aardig teut te worden. Bak snel de laatste in ringen gesneden appel op met wat beerenburg voor de smaak, en serveer op een op de kachel verwarmde stroopwafel. Slagroom hebben we helaas niet. Wat blijkt, iedereen heeft veels te veel gegeten, langzaam valt iedereen van soezen naast de kachel naar in z'n slaapzak in slaap. Blijkt dat je toch niet zoveel inkopen hoeft te doen om een weekend lang te vreten.

De botter heeft zoveel voorraad, met wat kleine bijkoop kan je alles maken. De kroegen

Interview met de krab

Zoals sommigen van jullie misschien weten, leeft er in het IJsselmeer veel Chinese wolhandkrab. Tijdens de visserijdagen is het uitermate vervelend als de krabben in je net gaan zitten, want ze knippen je net aan flarden en veroorzaken grote knopen. Over het algemeen worden de krabben daarom ook als ongedierte behandeld, zij verlaten dan meestal ook niet levend, aan één stuk, het schip na een behandeling met de pompstok.

Alleen Jan-Willem vond het schattige beesten en wilde er wel één meenemen voor Thijs in zijn aquarium. Daarom heeft hij met veel geduld en moeite een levende krab uit het net ontward en deze dan opgesloten in een opengesneden PET-fles met water erin. Maar een opengesneden PET-fles is nu eenmaal niet de meest geavanceerde gevangenis, dus was de krab de volgende dag spoorloos verdwenen. Na een zoektocht door het achterschip en de hoosgoot, hebben we Jan-Willem getroost met de gedachte dat we nog wel meer krabben zouden vangen. Deze zou wel overboord geklommen zijn of nog ergens in de boot rondzwerven en met het winteronderhoud weer te voorschijn komen.

Wij waren de krab al bijna vergeten totdat wij bij het terug varen naar Rotterdam de vuilniszak optilden en de krab zagen zitten. Aangezien we toch de komende 18 uur voor een brug moesten wachten, heb ik van de gelegenheid gebruik gemaakt om de krab een paar vragen te stellen over zijn verblijf aan boord.

V: Hoe lang heeft u al aan boord gezeten?

A: Sinds de dinsdag van de visserijdagen. (vanaf 16 okt - red.)

V: Was het zeer koud aan boord?

A: Door de week meestal wel, in de weekenden was het echter comfortabel warm door de kachel, zo genoemde hoosverwarming.

V: Hoe heeft u zich al die tijd in leven kunnen houden?

A: Ach, de mensen lieten altijd genoeg eten vallen om van rond te komen. Verder zat er altijd een hele lekkere aangroei onder de motor. Deze is helaas dood gegaan toen er heel veel ATF-olie in de achterhoos kwam.

V: Was u niet bang dat de hoosgoot dicht zou vriezen?

A: Nee, het alcoholpercentage in de hoos is zo hoog dat dat vrijwel onmogelijk is.

V: Waar heeft u zich het meest over verbaasd aan boord?

A: Over de hoeveelheid bierdopjes die op de boot rondzwerfen terwijl dit toch streng verboden is. Ik ben na elk weekend de halve maandag aan het opruimen geweest. Daarom begrijp ik de schippers niet die het verbieden om over boord te ploppen.

V: Wat waren de meest vervelende ogenblikken aanboord?

A: Nou, dat waren er nogal wat. Een keer werd er tijdens het hozen mijn halve huisraad weggespoeld. Dat was uitermate vervelend, het heeft bijna twee weken geduurd totdat ik het weer een beetje gezellig had.

Een andere keer kwam ik laat op de avond uit de voorhoos de terug om nog even uit de achterhoos te snacken, toen ik uitgleed en in de ATF-olie viel. Mijn schild plakte zo erg dat ik drie dagen lang met een plukje breeuwsel rond liep. Ik zag eruit als een schaaap met acht poten. Mij lijkt het Krabbersgat wel een mooi plekje om m'n oude dag te verbrengen.

V: Was het door de week niet eenzaam aan boord?

A: Ach, ik ben niet zo'n gezelligheidskrab. 's Avonds ging ik meestal naar de voorhoos omdat daar het meeste alcohol in zat, dat maakte de eenzaamheid een stuk dragelijker.

V: Wie zou u graag nog eens ontmoeten?

A: Hannes, ik heb veel over hem gehoord aan boord, het lijkt mij een uitermate interessant persoon om een keer te ontmoeten.

Vaarplanning 2005

datum			activiteit
Fri 01 Apr	t/m	Sun 03 Apr	naar Enkhuizen
Sat 09 Apr	t/m	Sun 10 Apr	opleidings
Sat 16 Apr		*****1	Lustrum*****
Sun 17 Apr	t/m	Fri 22 Apr	opleidingsweek (?)
Fri 22 Apr	t/m	Fri 29 Apr	opleidingsweek (?)
Sat 30 Apr	t/m	Sun 01 May	onverstaagd
Thu 05 May	t/m	Sun 08 May	verhuurweekend
Sat 14 May	t/m	Mon 16 May	verhuurweekend
Sat 21 May	t/m	Sun 22 May	verhuurweekend
Sat 28 May	t/m	Sun 29 May	verhuurweekend
Sat 04 Jun	t/m	Sun 05 Jun	verhuurweekend
Sat 11 Jun	t/m	Sun 12 Jun	trekzakdagen
Fri 17 Jun	t/m	Fri 24 Jun	verhuurweek
Fri 24 Jun	t/m	Fri 01 Jul	zomerweek 1
Fri 01 Jul	t/m	Fri 08 Jul	zomerweek 2
Fri 08 Jul	t/m	Fri 15 Jul	zomerweek 3
Fri 15 Jul	t/m	Fri 22 Jul	zomerweek 4
Fri 22 Jul	t/m	Fri 29 Jul	zomerweek 5
Fri 29 Jul	t/m	Fri 05 Aug	zomerweek 6
Fri 05 Aug	t/m	Fri 12 Aug	zomerweek 7
Fri 12 Aug	t/m	Fri 19 Aug	zomerweek 8
Sat 20 Aug	t/m	Sun 21 Aug	varen naar Delft
Mon 22 Aug	t/m	Fri 26 Aug	OWEE
Sat 27 Aug			varen naar IJsselmeer
Sun 28 Aug	t/m	Fri 02 Sep	KMT
Sat 03 Sep	t/m	Sun 04 Sep	verhuurweekend
Sat 10 Sep	t/m	Sun 11 Sep	verhuurweekend
Sat 17 Sep	t/m	Sun 18 Sep	verhuurweekend
Sat 24 Sep	t/m	Sun 25 Sep	verhuurweekend
Sat 01 Oct	t/m	Sun 02 Oct	1e jaarsweekend
Sat 08 Oct	t/m	Sun 09 Oct	stichtingsweekend
Sat 15 Oct	t/m	Sun 16 Oct	stichtingsweekend
Sat 22 Oct	t/m	Sun 23 Oct	stichtingsweekend
Mon 24 Oct	t/m	Sat 29 Oct	visserijdagen
Sun 30 Oct			varen naar Enkhuizen
Sat 05 Nov	t/m	Sun 06 Nov	bikkelweekend
Sat 12 Nov	t/m	Sun 13 Nov	bikkelweekend
Sat 19 Nov	t/m	Sun 20 Nov	bikkelweekend
Sat 26 Nov	t/m	Sun 27 Nov	varen naar Rotterdam

Vereniging

Vrienden van Trui

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft

telefoon: 015 214 41 13

email: VVT@bolkhuis.tudelft.nl

giro: 9356042

KoK: 27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter: Anneke van de Langkruis

Secretaris: Harald Dopper

Penningmeester: Eric Vroege

Algemene Informatie Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletin, het onderhouden van contacten met sponsors en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contributie

Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand maart. De contributie bedraagt voor studenten 5 euro en voor niet-studenten 10 euro per kalenderjaar.

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk te geschieden.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

KETEL1®

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het

Contact

Stichting tot Behoud van de BU130

<i>adres:</i>	Coenderstraat 1 2613 SM Delft
<i>email:</i>	botter@oli.tudelft.nl
<i>giro:</i>	3030194
<i>KvK :</i>	S 145242

Bestuur

Voorzitter:

Hidde Boomsma 06 412 114 83

Secretaris:

Chris Booij 06 253 758 69

Penningmeester:

Céline Stadig 06 421 522 26

Commissaris onderhoud

Joram Schurink 06 414 869 76

IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, warme truien en warme chocolade melk met slagroom.

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Weekend	€ 400	studentenprijs:	€ 350
Midweek	€ 500	studentenprijs:	€ 425
Week	€ 780	studentenprijs:	€ 660
Losse dag midweek	€ 200	studentenprijs:	€ 170
Losse dag weekend	€ 250	studentenprijs:	€ 210
Stichtingsweekenden (*)	€ 12,50	SIO's (*):	€ 5
Visserijdagen (*)	€ 15		

Om voor de studentenprijs (15% korting) in aanmerking te komen, moet de meerderheid van

WAGENBORG NEDUFT

Telefoonlijst

Deze wordt niet in de online versie weergegeven

